

Tekmeria

Vol 7 (2002)

Κατασκευή ναού Διός Ύψίστου

Ι. ΑΘ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΣ

doi: [10.12681/tekmeria.185](https://doi.org/10.12681/tekmeria.185)

To cite this article:

ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΣ Ι. Α. (2002). Κατασκευή ναού Διός Ύψίστου. *Tekmeria*, 7, 163–165.
<https://doi.org/10.12681/tekmeria.185>

ΙΩΑΚ. Α. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΝΑΟΥ ΔΙΟΣ ΥΨΙΣΤΟΥ

Στὸν Ἅγιο Νικόλαο Χαλκιδικῆς φυλασσόταν ἀπὸ τὸν μακαρίτη Δημήτριο Ζεϊμπέκη ἢ κατωτέρω περιγραφόμενη ἐπιγραφή, ἡ ὁποία παραδόθηκε στὴν τοπικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἀπὸ τὸ γιό του Ἀντώνιο, τὸν Φεβρουάριο 2003. Ὅπως μὲ πληροφόρησε ὁ Ἀντώνιος, ἡ ἐπιγραφή φυλασσόταν στὴν κατοικία τους στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὴ μετέφεραν στὸν Ἅγιο Νικόλαο πρὸ εἰκοσαετίας περίπου, ὅταν μετακόμισαν οἰκογενειακῶς. Γιὰ τὴν προέλευσή της δὲν ἔχει κάποια πληροφορία.

Τὸ μνημεῖο τὸ εἶδα καὶ τὸ φωτογράφησα στὸ Ἀστυνομικὸ τμήμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅταν ἐκλήθην γιὰ τὴν ἀξιολόγησή του. Ἀκολούθως ἐκλήθην γιὰ τὴν παραλαβὴ του ἢ ΙΣΤ Ἐφορεία Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων (Θεσσαλονίκης).

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ πλάκα ὑπολεύκου μαρμάρου διαστάσεων, πλάτους 77, ὕψους 39 καὶ πάχους 12 ἐκ. Εἶναι καλογραμμμένη καὶ εὐανάγνωστη καὶ ἡ ἐπιφάνειά της ἔχει ἐλάχιστες φθορές. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων κυμαίνεται ἀπὸ 3.5 ἕως 4 ἐκ., τὸ διάστιχο εἶναι 1 ἐκ. καὶ τὸ κείμενό της ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ στίχους. Ὁ τελευταῖος στίχος παρεμβάλλεται σὲ δύο μικρογραμμικὰ κισσόφυλλα. Τὸ ὄνομα Κρατιστῶ γράφηκε μὲ ὄμικρον, τὸ ὁποῖο διορθώθηκε σὲ ὠμέγα. Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὸ περιεχόμενο τὴ χρονολογοῦμε στὸ 2ο-3ο αἰ. μ.Χ. (εἰκ. 1)

Δι Ἐψίστω τὸν ναὸν ἐκ θεμε-
λίων κατεσκεύασαν ἐκ τῶν ἰδι-
ων Ζωῖλος Μένωνος τοῦ Με-
4 νάνδρου τοῦ Διονυσίου Ἀν-
τιοχιδεὺς καὶ Κρατιστῶ Μέ-
ωνος τοῦ Σωσιβίου Ἀντιο-
χιδεῖτις ἢ γυνὴ αὐτοῦ

Ἡ ἄγνοια τοῦ τόπου προελεύσεως τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἐλαχιστοποιεῖ τὶς πιθανότητες ταυτίσεως τοῦ ναοῦ στὸν ὁποῖο ἀναφέρε-

ται. Ἐάν ὑποθέσουμε ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τὸ ὁποῖο θεωρῶ ἐλάχιστα πιθανόν), τότε ἴσως θὰ μπορούσε νὰ συσχετισθεῖ μὲ τὸν ἀκέφαλο ἀετό, σύμβολο τοῦ Διὸς Ὑψίστου, ὁ ὁποῖος βρέθηκε κατὰ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ ἔρειπιῶνος περὶ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας στὴν Βουρβουροῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ 1974, ὅπου εἶχε χρησιμοποιηθεῖ ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικὸ σὲ κτίσμα τοῦ 17ου-18ου αἰ.(;)¹.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ζεύγους τῶν ἰδρυτῶν τοῦ ναοῦ ὡς «Ἀντιοχιδέων» θὰ πρέπει νὰ σημαίνει ὅτι προέρχονται ἀπὸ πόλη στὴν ὁποία ὑπῆρχε καὶ Ἀντιοχὶς φυλὴ, τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ εἶναι καὶ ἔνδειξη τῆς περιοχῆς στὴν ὁποία κτίσθηκε ὁ ναός.

1. *ΑΔ* (1973-74) Μέρος Β'3 Χρονικά, σελ. 771, «ἐπισημάνθηκαν (τὸ 1973) ὑπολείμματα μεσαιωνικῶν κτισμάτων, τὰ ὁποῖα πιθανάτατα ἔχουν σχέσιν πρὸς τὴν μονὴν τῶν Ἱερομνήμων» καὶ σελ. 773, «ἀπεκαλύφθησαν (τὸ 1974) τὰ ἄνω τμήματα τοίχων, τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν βυζαντινὴν περιόδον». Ἰωακ. Ἀθ. Παπάγγελος, *Χαλκιδική*, Θεσσαλονίκη 1981, σ. 185. Τὸν ἀετὸ τὸν εἶδα κατὰ τὴν εὔρεσή του.

ZUSAMMENFASSUNG

DIE ERRICHTUNG EINES HEILIGTUMS FÜR ZEΥΣ ΥΨΙΣΤΟΣ

Der Herkunftsort der vor etwa zwanzig Jahren in Thessaloniki privat aufbewahrten, dann von deren Besitzer zum Dorf Hagios Nikolaos auf der Chalkidike transportierten Inschrift, die hier zum ersten Mal veröffentlicht wird, lässt sich nicht bestimmen. Nach dem Wortlaut wurde die Errichtung des Heiligtums vom einem Ehepaar (Zoilos und Kratisto) finanziert, die als Ἀντιοχιδεῖς bezeichnet werden —eine Bezeichnung, über die sich ebenfalls nichts mit Sicherheit sagen lässt. Aufgrund der Erwähnung des Kultes des Ζεὺς Ὑψίστος sowie der Schriftform kann die Inschrift in das 2. bzw. das 3. Jh. n.Chr. datiert werden.

Ίωακ. Παπάγγελος, Εἰκ. 1